T-UN-456

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேஷாத்திரிசிவனாரருளிச்செய்த

நாநாசீவவாதக்கட்டளை.

இஃது,

ஸ்ரீகோயிலூர்

பொன்னம்பலசுவாமிகள்

முன்னிலையிற்

பரிசோதிக்கப்பட்ட பிரதிக்கிணங்க,

சுத்தப் பதிப்பு.

29, VITHIYANATHA MUDALY ST. MADRAS

கொ. லோகநாதமுதலியாரவர்களால்

தமது

மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906.

இதன்விலை அணா—க.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாநாசிவவாதக்கட்டளை.

காப்பு.

ஆனைமுக னாறுமுக னம்பிகைபொன் னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியையு ணாடு.

சுத்தப்பிரமமா யிருக்கின்ற சர்வ சாக்ஷியினிடத்திலே அக்கினியிற் சூடுபோல அபின்னமாக ஒருசத்தி உண்டு; அந்தச் சத்தி அவ் வதீதப் பிரமத்தில் அடங்கியிருக்கும்போது அதற்குச் சுத்தப்பிரமமென்று பெயர். இந்தச்சத்தி விசிரிம்பித்துச் சுத்தப்பிரமத்தை வியாபிக்கும்போது அப்பிரமம் பரைவியாபகத்துக்கு ளிருந்தபடியினாலே அதற்குப் பரப்பிரமமென்று பெயராம்.

இலக்ஷண சூன்யமாயிருக்கின்ற இந்தச் சத்திக்குப் பிரமத்தினுடைய சந்நிதானத்தில், புருடசமுகத்திலே ஸ்திரீக்கு இன்பஞ் சனித்தாற்போல அவிகிர்த சத்துவ ரஜஸ் தமோ குணங்கள் உண்டாயின. இவற்றில் சுத்த சத்துவத்திற்கு ஆநந்தரூபசத்தியென்று பெயர். சுத்த ரஜஸிற்குச் சித்ரூபசத்தியென்று பெயர். சுத்த தமஸிற்குச் சத்ரூபசத்தியென்று பெயர். இவற்றில் காரணமான ஆனந்தரூபசத்தியுடனே பரப்பிரமங் கூடிச் சர்வாநந்தமென்னுஞ் சுழுத்தியவஸ்தையை யடைகின்றபோது பரப்பிரமமென்கின்ற பெயர்போய்ப் பரமாநந்த

ரென்கிற பெயர்வந்தது. இந்தப் பரமாநந்தர் சித்ரூப சத்தியுடனேகூடிச் சர்வப்பிரகாசமென்னுஞ்சொப்பனுவஸ்தையை யடைகின்றபோது பரமாநந்த ரென்னும் பெயர்போய்த் தேசோமயரென்னும் பெயர்வந்தது. இந்தத் தேசோமயர் சத்ரூபசத்தியுடனேகூடிச் சர்வவியாபகமென்னுஞ் சாக்கிராவஸ்தையை யடைகின்றபோது தேசோமயரென்னும் பெயர் போய்ப் பரிபூரணரென்னும் பெயர்வந்தது.

இந்த அகண்ட பரிபூரண சச்சிதாநந்தப் பிரமத்தினிடத்திலே *சுத்தியில் ரஜிதம்போல மூலப்பிரகிருதியென்னும் ஒரு சத்தி உண்டு. அந்த மூலப்பிரகிருதியும் விகிர்தகுணமாகிய முக்குணத்தோடு கூடியிருக்கும். அந்தப் பிரகிருதியின் சத்துவகுணத்தை மாயையென்றும், சர்வக்ஞவுபாதியென்றும், ஈசுரகாரணசரீரமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்த மாயையினிடத்திலே நிர்மல சலப்பிரதிவிம்பம்போலப் பிரமம் சுலட்சணமாகப் பிரதிவிம்பிக்கும். இந்தப் பிரதிவிம்ப சைதன்னியத்தைச் சர்வக்ஞனுகிய ஈசுரனென்றுசொல்லப்படும்.

இந்தச் சத்துவகுண மாயையினிடத்திலே சத்துவத்தில் சத்துவம், சத்துவத்தில் ரஜஸு, சத்துவத்தில் தமஸு என மூன்று குணங்கள் உண்டு. இவைகளில் சத்துவத்தில் சத்து

---

*புருடனிடத்துச் சாமர்த்திய ரூபசத்திபோலப் பிரமத்தின்கண் அனுதிசித்தமாயிருக்கிற மூலப்பிரகிருதியென்னுஞ் சத்திக்குச் சுத்தி ரஜிதத்தை உபமானமாகச்சொன்னது அநிர்வசனியத் தன்மையென்னும் பொருள்தோன்ற என்க.

வம் பிரதானமாகும்போது அதில் பிரதிவிம்பித்த ஈசுரன் சகத்தை இரக்ஷிக்கையினால் விஷ்ணுவேன்றும், சத்துவத்தில் ரஜஸு பிரதானமாகும்போது அதில் பிரதிவிம்பித்த ஈசுரன் சகத்தைச் சிருட்டிக்கையினால் பிரமாவேன்றும், சத்துவத்தில் தமஸு பிரதானமாகும்போது அதில் பிரதிவிம்பித்த ஈசுரன் சகத்தை உபசம்மாரம் பண்ணுகையினால் உருத்திரனேன்றுஞ் சொல்லப்படுவன். இப்படி மூலப்பிரகிருதியின் சத்துவகுண கற்பனை சொல்லப்பட்டது.

இனி மூலப்பிரகிருதியின் இரஜோகுணம் அநேக ரூபமாய்ப்பிரிந்து அவித்தைகளேன்றும், சீவகாரண சரீரங்களேன்றும் ஒன்றற்கொன்று தாரதம்மியமாகச் சொல்லப்படும். இந்த அவித்தைகளிடத்திலும் மலினசலப் பிரதிவிம்பம்போலப் பிரமசைதன்னியம் பிரதிவிம்பிக்கும். இந்தப் பிரதிவிம்ப சைதன்னியங்களை கிஞ்சிக்ஞரென்றும், சீவ சிதாபாசரென்றும், பிராக்ஞரென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்த அவித்தைகளிடத்திலேயும் ரஜஸில் சத்துவம், ரஜசில்ரஜ்சு, ரஜசில்தமசு என மூன்றுகுணங்கள் உண்டு. இரஜஸில் சத்துவம் பிரதானமாகும்போது அதில் பிரதிவிம்பித்த சிதாபாசன் தத்துவக்ஞான நிஷ்டனாவன். இரஜஸில் ரஜசு பிரதானமாகும்போது அதில் பிரதிவிம்பித்த சிதாபாசன் காமக்குரோதபரனாய்க் கர்மநிஷ்டனாவன். இரஜஸில் தமசு பிரதானமாகும்போது அதில் பிரதிவிம்பித்த சிதாபாசன் சோம்பல், நித்திரை, மயக்கம் ஆகிய இவைகளையடைவன்; இப்படி மூலப்பிரகிருதியின் இரஜோகுண கற்பனை சொல்லப்பட்டது.

இனி மூலப்பிரகிருதியின் தமோகுணத்திற்கு ஆவரணம், விக்ஷேபம் என இரண்டு சத்திகள் உண்டு. இவ்விரண்டில் ஆவரணசத்தியானது தத்துவஞானியையும், ஈசுரனையுந் தவிர மற்றைச் சீவருக்கெல்லாம் சரீரத்திரயம், சிதாபாசன், சாக்ஷி சைதன்னியம் என்னு மிவைகளின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பேதந் தெரியவொட்டாமல் மறைக்கும். இதனால் மறைக்கப்பட்ட சீவர் இருபத்தொன்பது தத்துவங்களையும் ஒருமைப்பாடாக நானென் றபிமானிப்பர். இந்த அபிமானத்தை அகங்காரக் கிரந்தியென்றும், சம்சாரபந்தமென்றுஞ் சொல்லப்படும். சற்குருகடாக்ஷத்தினாலே இந்த ஆவரணம் நீங்கி இருபத்தொன்பது தத்துவங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பேதந் தெரிகின்றதே முத்தி. இப்படி ஆவரணசத்தியின் காரியஞ் சொல்லப்பட்டது.

இனி விக்ஷேபசத்தியினின்றும் சத்த தன்மாத்திரையான ஆகாசந் தோன்றிற்று. ஆகாசத்தினின்றும் பரிச தன்மாத்திரையான வாயு தோன்றிற்று. வாயுவினின்றும் ரூப தன்மாத்திரையான அக்கினி தோன்றிற்று. அக்கினியினின்றும் ரஸதன்மாத்திரையான அப்பு தோன்றிற்று. அப்புவினின்றும் கந்த தன்மாத்திரையான பிருதுவி தோன்றிற்று. இந்தச் சூக்ஷும பஞ்சபூதத்திற்குக் காரணமாயிருக்கின்ற விக்ஷேபசத்தியினிடத்திலே தமஸில் சத்துவம், தமஸில் ரஜஸு, தமஸில் தமஸு என்னுமிவை அற்பங் கருவாக விருந்தபடியால் அதன் காரியமாகிய இந்தத் தன்மாத்திரைகளான பஞ்சபூதங்களும் முக்குணங்களுடனே பிறந்தன.

இந்தப் பஞ்சபூதங்கட்குத் தன்மாத்திரைகளென்றும், அபஞ்சீகிருத பூதங்களென்றும், சூக்ஷுமபூதங்களென்றும், முக்குண பூதங்களென்றும் சாஸ்திரங்களில் நாமஞ்சொல்லப்படும்.

இந்தச் சூக்ஷுமபூதங்களினின்றும் சூக்ஷும சரீரங்களும், ஸ்தூலபூதங்களுந் தோன்றும்; அஃதெங்ஙனமெனின்:-

ஆகாசமுதலான பஞ்சபூதங்களின் சத்துவாம்சத்திலே பூதத்திற்கு ஓவ்வொரு மாத்திரையெடுத்து ஒன்ருகக் கூட்டிவைத்தது அந்தக்கரணம். இந்த அந்தக்கரணத்தில் ஆகாசத்தின் அம்சங் கூடினதற்கடையாளம், இந்த அந்தக்கரணமும் ஆகாசத்தைப்போலச் சகலமான கேள்விக்கும் இடங்கொடுத்துத் தரிக்கின்றது. இப்படித்தரிக்கின்ற ¶விருத்திக்கு †உள்ளமென்று பெயர். இந்த அந்தக்கரணத்தில் வாயுவினம்சங் கூடினதற் கடையாளம், இந்த அந்தக்கரணமும் வாயுவைப்போல அலைகின்றது. இப்படி அலைகின்ற விருத்திக்கு மனமென்று பெயர். இந்த அந்தக்கரணத்தில் அக்கினியினம்சங் கூடினதற்கடையாளம், இந்த அந்தக்கரணமும் அக்கினியைப்போல ஈதின்னதென்று விளக்குவிக்கின்றது. இப்படி விளக்குவிக்கின்ற விருத்திக்குப் புத்தியென்றுபெயர். இந்த அந்தக்கரணத்தில் அப்புவினம்சங் கூடினதற்கடையாளம்; இந்த அந்தக்கரணமும் அப்புவைப்போல விடயங்களிற்பற்றி இழுக்கின்றது. இப்படி இழுக்கின்ற விருத்திக்குச் சித்தமென்று பெயர்

¶ விருத்தி-பரிணமம். † உள்ளம்-தேஜஸு என்றும் பாடமுளது.

இந்த அந்தக்கரணத்தில் பிருதுவியினம்சங் கூடினதற் கடையாளம். இந்த அந்தக்கரணமும் பிருதுவியைப்போலக் கடினமாகநின்று நானெனன் றபிமானிக்கின்றது; இந்த அபிமான விருத்திக்கு அகங்காரமென்று பெயர்.

இன்னம் ஆகாசமுதலான பஞ்சபூதங்களினுடைய சத்துவாம்சத்திலே பூதத்திற் கொவ்வொரு மாத்திரை யெடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியமென்று சொல்லப்படும். இவைகளில் சுரோத்திரம் ஆகாசத்தி னம்சமானபடியால் ஆகாசத்தின் குணமான சத்தமாத்திரத்தை அறியும். துவக்கு வாயுவி னம்சமானபடியால் வாயுவின் குணமான பரிசமாத்திரத்தை அறியும். சக்ஷு அக்கினியி னம்சமானபடியால் அக்கினியின் குணமான ரூபமாத்திரத்தை அறியும். சிங்ஙுவை அப்புவி னம்சமான படியால் அப்புவின் குணமான ரசமாத்திரத்தை அறியும். ஆக்கிராணம் பிருதுவியி னம்சமானபடியால் பிருதுவியின் குணமான கந்தமாத்திரத்தை அறியும். இப்படி ஐந்தும் ஒன்றோடொன்று கூடாதபடியால் ஒன்று மற்றொன்றின் குணத்தைக் கிரகிக்க வறியாது. அந்தக்கரணத்தில் ஐந்துமாத்திரையும் ஒன்றாய்க் கூடினதுகொண்டு ஐந்திந்திரியங்களினாலும் ஐந்து விடயங்களையும் அறியும். இந்தச் சத்துவகுணத்திலுண்டான அந்தக்கரணம் ஐந்தும், ஞானேந்திரியம் ஐந்தும் ஆகப்பத்தும் சத்துவாம்ச மானபடியால் ஞானசாதனமாயின.

இன்னம் ஐந்து பூதங்களினுடைய இரஜோம்சத்திலே பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரை யெடுத்து ஒன்றாகக்கூட்டி

வைத்தது வியானுதி பஞ்சவாயுக்கள். இவைகளில் வியான வாயு ஆகாசத்தி னம்சமானபடியால் ஆகாசத்தைப்போலச் சர்வாங்கமும் வியாபித்திருக்கும். பிராணவாயு வாயுவி னம்ச மானபடியால் வாயுவைப்போல இருதயத்திலிருந்து நாசி யாதிபரியந்தம் அலையும். அபானவாயு அக்கினியி னம்ச மானபடியால் அக்கினியைப்போலச் சாடராக்கினியாக உஷ் ணித்துக்கொண்டு குதத்தைப் பற்றிநின்று உண்டவன்ன பானுதிகளைச் சீரணிப்பிக்கும். சமானவாயு அப்புவினம்ச மானபடியால் சரீரநடுவான நாபித்தானத்தினின்று உண்ட வன்னரஸங்களை அப்புவைப்போல இழுக்கும். உதான வாயு பிருதுவியி னம்சமானபடியால் கண்டத்தைப்பற்றிப் பிருதுவியைப்போலக் கடினமாகநின்று உண்ட வன்னபா னுதிகளைக்கடையும். இந்தப் பஞ்சவாயுக்களையு மல்லாமல் வாந்தி பண்ணுவிக்கின்றது நாகனென்றும், இமைத்துவிழிப் பிக்கின்றது கூர்மனென்றும், குறுகுறுத்துத் தும்மச்செய் கின்றது கிரிகரனென்றும், கொட்டாவிகொள்ளச் செய்கின்றது தேவதத்தனென்றும், வீங்கச்செய்கின்றது தனஞ்சயனென் றும் வேறே ஐந்து வாயுக்களுண்டென்று சிலர் சொல்லுவார். இவ்வைந்தும் பிராணனுடையதொழிலானபடியால்வேறல்ல. இன்னம் ஆகாசமுதலிய பஞ்சபூதங்களினுடைய இரஜோம் சத்திலே பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரையெடுத்துத் தனித் தனியே வைத்தது வாக்காதி கர்மேந்திரியமென்று சொல் லப்படும்.

இவைகளில் ஆகாசத்தினிடமாக வாக்கு வசனிக்கும். வாயுவினிடமாகப் பாணி இடுதல், ஏற்றல்செய்யும். அக்கினியி

னிடமாகப் பாதம் நடக்கும். அப்புவினிடமாகப் பாயுரு மல சலாதிகளை வெளியிலேதள்ளும். பிருதுவியினிடமாக உபஸ் தம் சுகத்தைப்பண்ணும். இந்த ஐந்துந் தனித்தனியே இருந் ததுகொண்டு மறுதொழில் செய்யமாட்டாது. வியானுதி வாயுக்கள் ஐந்துமாத்திரையும் ஒன்றாய்க் கூடினதுகொண்டு கர்மேந்திரியம் ஐந்தின்வழியினாலும் ஐந்து தொழில்களையுஞ் செய்து முடிக்கும். இந்த வாயுக்களைந்தும், கர்மேந்திரியங்க ளைந்தும் ஆகப்பத்தும் இரஜோம்ச மானபடியினால் கிரியா சாதனமாயின. அந்தக்கரணம் - ரு, ஞானேந்திரியம் - ரு, வாயுக்கள் - ரு, கர்மேந்திரியம் - ரு ஆக இருபது தத்துவமுஞ் சூக்ஷும சரீரமென்று சொல்லப்படும். இந்தச் சூக்ஷும சரீ ரத்தை மாயாப் பிரதி விம்பனாகவிருக்கின்ற ஈசுரன் அவித்தை யாப் பிரதிவிம்பராகிய சீவர்கள் அனேகராகையால் ஒவ் வொருவருக்கு ஒவ்வொருசரீரமாகச் சிருஷ்டித் தளித்தான். அப்போது பஞ்சபூதத்தினுடைய சாத்வீகாம்சமும் இரஜ சாம்சமும் செலவழிந்தன. தாமதகுணமாத்திரஞ் சேடித்தது. சூட்சுமசரீரம் வாங்காத சீவர்களுக்கெல்லாம் இன்னுமொரு சிருட்டிக்கு ஆகட்டுமென்று நிறுத்தினார். இப்படிச் சூக்ஷும சரீரகற்பனை சொல்லப்பட்டது.

இனித் தூலபூத வுற்பத்தி சொல்லுகின்றோம்; அஃ தெங்ஙனமெனின்:—தமோம்சமா யிருக்கின்ற ஐந்து பூதங் களையும் ஒவ்வொன்றை இரண்டிரண்டாகப் பகுத்து முதற் பாதி ஐந்தையும் ஒவ்வொன்றை நான்கு நான்காகப்பகுத்து இரண்டாம்பாதி ஐந்தில் தன்னம்சத்துடனே கூட்டாமல்

மற்றை நான்கு பூதங்களுடன் அரைக்கால் அரைக்கால் மாத்திரையாகக் கொடுக்கின்றது * பஞ்சீகரணமென்றுசொல்லப்படும்.

இப்படிப் பஞ்சீகரணம் பண்ணின தூலபூதங்களிலே ஆகாசத்திலே பரிச ரூப ரஸ கந்தம் ஆகிய நான்கு குணங்களும் வியாப்பியமானபடியால் அதிருசியமாய்ப்போக நிச குணமாகிய சத்தந் திருசியமாம். வாயுவிலே ரூப ரஸ கந்தம் ஆகிய மூன்றுகுணங்களும் வியாப்பியமானபடியினுல் அதிருசியமாய்ப்போகக் காரணகுணமாகிய சத்தமும், நிசகுணமாகிய பரிசமுந் திருசியமாம். அக்கினியிலே ரஸ கந்த மாகிய இரண்டு குணங்களும் வியாப்பியமானபடியினுல் அதிருசியமாய்ப்போகக் காரணகுணங்களாகிய சத்தபரிசமும், நிசகுணமாகிய ரூபமுந் திருசியமாம். அப்புவிலே கந்தகுணம் வியாப்பிய மானபடியினுல் அதிருசியமாய்ப்போகக் காரணகுணங்களாகிய சத்த பரிச ரூபமும், நிசகுணமாகிய ரசமுந் திருசியமாம். பிருதுவியிலே காரணகுணங்களாகிய சத்த பரிச ரூப ரசமும், நிசகுணமாகிய கந்தமுந் திருசியமாம்.

முன் சூக்ஷும பூதங்களினின்றும் சூக்ஷும சரீரங்கள் தோன்றினுற்போலப் பஞ்சீகரணம் பண்ணின ஸ்தூலபூதங்களினின்றும் ஆறுதத்துவமாய், நால்வகைப்பிறப்பாய், மூவகைச்சாதியா யிருக்கின்ற ஸ்தூலசரீரங்கள் தோன்றின;

இவற்றுள் ஆறுதத்துவங்களாவன:—சர்மம், உதிரம், மாமிசம், சனுயு, அத்தி, மச்சை இவைகளாம்.

---

* பஞ்சீகரணம்=ஒவ்வொருபூதத்தில் ஐந்து ஐந்து பூதங்களைச் சேர்த்துப் பண்ணுவது.

நால்வகைத் தோற்றங்களாவன:—சராயுஜம், அண்டஜம், சுவேதஜம், உத்பிஜ்ஜம் இவைகளாம்.

மூவகைச் சாதிகளாவன:—இகலோக, பரலோக புத்தி இருவகையுங் கொடுக்கின்ற மாநுடசீரம் உத்தமசாதி. பரலோக புத்தியைமறைத்து இகலோக புத்திமாத்திரங் கொடுக்கின்ற பசு பக்ஷிமுதலானவை மத்திமசாதி. இரண்டுலோகப் புத்தியையும் மறைத்திருக்கின்ற மரம், கொடி, செடிமுதலியவை அதமசாதி, இப்படிப் பிருதுவி தத்துவமாயிருக்கின்ற பூலோகத்திற் கண்டாற்போல அப்பு, அக்கினி, வாயு, ஆகாசம் என்னப்பட்ட தத்துவங்களாய் நிரைநிரையே யிருக்கின்ற பிதிர்லோகம், தேவலோகம், யட்ச, கந்தர்வ, சித்தர் லோகங்களினும் நட்சத்திரமா~~கத்தோற்றுகின்ற~~ சந்திரன் முதலான பிதிர்கள், சூரியன்முதலான தேவதைகள், கந்தருவர், சித்தர் என்னப்பட்டவர்கள் உத்தமசாதி. காமதேனு, அயிராவதம், அன்னம், கருடன்முதலானவை மத்திமசாதி. கற்பகவிருட்சம், பாரிசாதம்முதலானவை அதமசாதி. இந்தத் தூலசரீரமே அன்னமயகோசம். சூட்சுமசரீரம் மூன்று கோசங்களா யிருக்கும்.

அஃதெங்ஙனமெனின்:—பிராணவாயுவும், கர்மேந்திரியங்களுங்கூடிப் பிராணமயகோசம். மனதும், ஞானேந்திரியங்களுங்கூடி மனோமயகோசம். புத்தியும், ஞானேந்திரியங்களுங்கூடி விஞ்ஞானமயகோசம். காரணசரீரமே ஆநந்தமயகோசம். இப்படிப் பஞ்சகோசஞ் சொல்லப்பட்டன.

ஆறுதத்துவங்களா யிருக்கின்ற ஸ்தூலசரீரத்திலே இருபது தத்துவங்களா யிருக்கின்ற சூட்சுமசரீர மிருக்கின்றது.

அஃதெப்படியெனின்:—கர்மேந்திரியங்களுள் வாக்கும், ஞானேந்திரியங்களுள் சிங்ஙுவையும் வாயிலிருக்கும். உதானவாயுவும், மனதும் கண்டத்திலேயிருக்கும். பிராணவாயுவும், புத்தியும் இருதயத்திலேயிருக்கும். சமானவாயுவும், சித்தமும் நாபியிலிருக்கும். அபானவாயுவும் பாயுருவும் குதத்திலிருக்கும். வியானவாயுவும், ஞானேந்திரியங்களுள் துவக்கும், அகங்காரமும் சர்வாங்கமும் வியாபித்திருக்கும். உச்சியிலே உள்ளமும், கருவிழிநுனியிலே சக்ஷிந்திரியமும், காதிற்குள்ளே சுரோத்ரேந்திரியமும், மூக்குநுனியிலே கிராணேந்திரியமும், கழுத்திற்குமேலே தனித்தனியே யிருக்கும். கழுத்திற்குக் கீழே கை, கால், குய்யங்களில் பாணி, பாதம், உபஸ்தம் மூன்றுந் தனித்தனியே யிருக்கும். இப்படித் தூலசரீர தத்துவங்கள் ஆறு. அதிற் குடிபுகுந்த சூட்சுமசரீரதத்துவங்கள் இருபது. ஆகத்தத்துவங்கள் இருபத்தாறும் பஞ்சபூதங்களின் காரியமானபடியினாலே ஒருமைப்பாடாகக் காரியசரீரமென்று சொல்லப்படும்.

அவித்தையிற் பிரதிவிம்பித்த காரணசரீரமும் சிதாபாசனும் சாக்கிரத்திலே இந்த இருபத்தாறு தத்துவங்களுடனே கலந்து நின்றபோது விசுவனென்றும், வியவகாரிக சீவனென்றுஞ் சொல்லப்படுவன். சொப்பனத்திலே தூலசரீரத்தை விட்டு அந்தக்கரணத்துடனே கூடிநின்றபோது தைஜசனென்றும், பிராதிபாசிக சீவனென்றும், சொற்பன கற்பித

னென்றுஞ் சொல்லப்படுவன். சுழுத்தியிலே காரியசரீர தத்துவங்கள் இருபத்தாறையுங் கைவிட்டுக் காரணசரீரத்தை மாத்திரம் பொருந்தியிருக்கும்போது பிராக்ஞனென்றும், பாரமார்த்திக சீவனென்றுஞ் சொல்லப்படுவன். பிரமசைதன்னியமும் சாக்கிரத்திற்குச் சாக்ஷியாயிருக்கும்போது சீவாத்மாவென்றும், சொப்பனத்திற்குச் சாக்ஷியாயிருக்கும்போது அந்தராத்மாவென்றும், சுழுத்திக்குச் சாக்ஷியாயிருக்கும்போது பரமாத்மாவென்றும், அவஸ்தாத்திரய சாக்ஷியாயிருக்கும்போது ஞானத்மாவென்றும், கூடஸ்தனென்றுஞ் சொல்லப்படும். இப்படிச் சீவனுக்கு மூன்றுசரீரங்களும்; மூன்றவஸ்தைகளுஞ் சொல்லப்பட்டன.

இனி ஈசுரனுக்கு மூன்றுசரீரங்களும், மூன்றவஸ்தைகளுஞ் சொல்லப்படும். கற்பிதப்பிரபஞ்சவடிவமாகத் தோன்றுகின்ற தூலபஞ்ச பூதங்களும், அந்த பூதங்களிலே தோன்றின மூன்று சாதியாயிருக்கின்ற தூலசரீர சமஷ்டியுங்கூடி ஈசுரதூலசரீரமேன்றும், விராட்டேன்றுஞ் சொல்லப்படும். இதனுடனேகூடிச் சாக்கிராவஸ்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரன் வைசுவானரனென்றும், இந்த இருவகைக்கும் அதிஷ்டான சைதன்னியம் பிரமாவென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

சூட்சும பூதங்கள் ஐந்தும், அந்தப் பூதங்களிலே தோன்றின சூட்சுமசரீர சமஷ்டியுங்கூடி ஈசுர சூட்சும சரீரமேன்றும், இரண்யகர்ப்பமேன்றுஞ் சொல்லப்படும். இதனுடனேகூடிச் சொப்பனவஸ்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரன் சூத்திராத்மா

வேன்றும், இந்த இருவகைக்கும் அதிஷ்டானசைதன்னியம் விஷ்ணுவேன்றுஞ் சொல்லப்படும்.

இந்தத் தூலம் சூட்சுமம் இரண்டின் வாசனையுடனே கூடியிருக்கின்ற மாயை ஈசுர காரணசரீரமேன்றும், அவ்வியாகிருதமேன்றுஞ் சொல்லப்படும். இதனுடனே கூடிச் சுழுத்தியவஸ்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரன் அந்தரியாமி யென்றும், இந்த இருவகைக்கும் அதிஷ்டான சைதன்னியம் உருத்திரனேன்றுஞ் சொல்லப்படும்.

சீவன், தன் மூன்றவஸ்தைகளிலும் தன் மூன்றுசரீரங்களாயிருக்கின்ற இருபத்தேழு தத்துவங்களுடனும் நானென்று கலந்து நிற்கின்றதுபோல ஈசுரனுந் தன் மூன்றவஸ்தைகளிலுந் தன்மூன்று சரீரங்களாயிருக்கின்ற முப்பத்திரண்டு தத்துவங்களுடனுங் கலந்துநிற்பன்.

ஆகையினலே சீவ சிதாபாசன் தன் சரீரமாத்திரமே கலந்துநிற்பன். ஈசுரன், தன் சரீரமாகிய சகல சரீரங்களோடும் சகல பிரபஞ்சங்களோடும் கலந்து நிற்பன். இந்த இருவகைக்கும் சாக்ஷியாயிருக்கின்ற பிரமசைதன்னியமும், சகலசரீரங்களிலும், சகல பிரபஞ்சங்களிலும் நிறைந்து அப்பாலும் பத்துத்திக்கையும் அதிக்கிரமித்து எல்லையற்றிருக்கும்.

சீவனுக்குத் தூலசரீர வியவகாரத்திற்கு அன்னமயமான சட்கோசதத்துவங்கள் - சூ, சூட்சுமசரீர தத்துவங்கள் - உ0, சீவன், ஈசுரன், அவித்தை, வித்தை, பிரமம்-ரு ஆகத்தத்துவங்கள்-௩க.

சூக்ஷுமசரீர வியவகாரத்திற்கு சூக்ஷுமசரீரதத்துவங்கள்-உ0. சீவன், ஈசுரன், அவித்தை, வித்தை, பிரமம்-ரு ஆகத்தத்துவங்கள்-உரு.

காரணசரீர வியவகாரத்திற்கு சீவன், ஈசுரன், அவித்தை, வித்தை, பிரமம்-ரு. சீவவியவகாரத்திற்கு சீவன், ஈசுரன், பிரமம்-ந. சாட்சிவியவகாரத்திற்கு சாட்சி-க. ஈசுரனுக்குத் தூலசரீரவியவகாரத்திற்கு சமஷ்டி அன்னமயகோச தத்துவங்கள்-சு. சமஷ்டிசூக்ஷுமசரீரதத்துவங்கள்-உ0. சமஷ்டி சீவன், அவித்தை-உ. ஈசுரன், வித்தை, பிரமம்-ந. தூல பூதங்கள்-ரு. ஆகத் தத்துவங்கள்-நசு.

சூக்ஷுமசரீர வியவகாரத்திற்கு சமஷ்டி சூக்ஷுமசரீர தத்துவங்கள்-உ0, சமஷ்டி சீவன், அவித்தை-உ. சூக்ஷும பூதங்கள்-ரு. வித்தை, ஈசுரன், பிரமம்-ந. ஆகத் தத்துவங்கள்-ந0.

காரணசரீர வியவகாரத்திற்கு வித்தை, ஈசுரன், பிரமம் ந. ஈசுர வியவகாரத்திற்கு ஈசுரன், பிரமம்-உ. பிரமவியவகாரத்திற்கு பிரமம்-க. இந்திரிய வியவகாரத்திற்கு இந்திரியம் க. சட்கோசதத்துவங்கள்-சு. அந்தக்கரணம்-ரு. வாயு-ரு. சீவன், ஈசுரன், அவித்தை, வித்தை, பிரமம்-ரு. ஆகத் தத்துவங்கள்-உஉ.

மனோராச்சிய வியவகாரத்திற்கு அந்தக்கரணம் - ரு. சீவன், ஈசுரன், அவித்தை, வித்தை, பிரமம்-ரு, ஆகத் தத்துவங்கள்-க0. இப்படித் தத்துவங்களினுடைய தோற்றமும், நிலையுஞ் சொல்லப்பட்டன.

இனித் தத்துவங்கள் ஒடுங்குகின்றவழி சொல்லுகின்றோம்.

சகலசீவரிடத்திலு மிருக்கின்ற தூலசரீரங்க ளனைத்தும், தமக்கு ஆதாரமான தூலபூதங்களிலே மடிந்து, பூதமாத்திரமாக ஒடுங்கும். இந்தத் தூலபூதங்களும், பஞ்சீகரணம்விட்டுத் தன்மாத்திரைகளான தமோகுண பூதங்களாகமிஞ்சும். அப்போது கேவலம் இரண்யகர்ப்பாவஸ்தையென்று சொல்லப்படும். சூக்ஷுமசரீரதத்துவங்க ளிருபதுங் கட்டுவிட்டுப் பூதங்களினுடைய சத்துவகுணமும், இரஜோகுணமுமாக ஒடுங்கும். அஃதெங்ஙனமெனின்:—

சகலபிராணிகளிடத்திலு மிருக்கின்ற அகங்காரமும், கிராணேந்திரியமும், உதானவாயுவும், உபஸ்தேந்திரியமும் பிருதிவியில் ஒடுங்கும். சித்தமும், சிங்ஙுவையும், சமானனும், பாயுருவும் அப்புவில் ஒடுங்கும். புத்தியும், சக்ஷுவும், அபானனும், பாதமும் அக்கினியில் ஒடுங்கும். மனதும், தொக்கும், பிராணனும், பாணியும் வாயுவில் ஒடுங்கும். உள்ளமும், சுரோத்திரமும், வியானனும், வாக்கும் ஆகாசத்தில் ஒ்டுங்கும். அப்போது பழையபடியே முக்குணபூதங்களாகும். இந்தச் சூக்ஷுமபூதங்களும், பிருதுவி அப்புவில்கரைந்து ஒடுங்கும். அப்புவும், அக்கினியிற்சுவறிஒடுங்கும். அக்கினியும் விளக்குப்போல வாயுவிலணைந்து ஒடுங்கும். வாயுவும் ஆகாசத்திலே ஓய்ந்து ஒடுங்கும். ஆகாசமும், விக்ஷேபசத்தியில் ஒடுங்கும். ஆவரணசத்தியும், விக்ஷேபசத்தியும் மூலப்பிரகிருதியின் தமோகுணமாத்திரமாய் ஆலமரம் ஆலம்விரையில் ஒடுங்கினாற்போல இன்னம் ஒருசிருஷ்டிக்கு வித்தாக மாயை

யிலும், அவித்தையிலும் ஒடுங்கும். இந்தமாயையும், அவித்தையும் அதிநுண்மையான மூலப்பிரகிருதியென்று சொல்லப்பட்ட விந்து தத்துவத்தில் ஒடுங்கும். அந்தவிந்துவும், பாம்பென்கின்ற பெயர்போய்ப் பழுதையாகக் கண்டாற்போலத் தனக்கு அதிஷ்டான சைதன்னியமான பிரமசைதன்னிய மாத்திரமாக ஒடுங்கும். இப்படிப் பொய்யெல்லாம் மெய்ப்பொருள் ஒன்றாகக்கண்டு, அதுவே சுபாவசித்தமாய் நிசமாயிருக்கின்ற தன்வடிவெனக்கண்டு தெளிந்துகவலைகெட் டிருக்கின்றவனே சீவன்முத்தன். இப்படித் தத்துவங்களின் ஒடுக்கஞ் சொல்லப்பட்டது.

இப்படித் தோற்றி ஒடுங்கின தத்துவங்கள்-ஙசு. அவையாவன:—

பூதங்கள்-டு. ஸ்தூல சரீரதத்துவங்கள்-சு. சூக்ஷுமசரீர தத்துவங்கள் - உ0. காரணசரீரமான மாயை, அவித்தை - உ. இவற்றில் பிரதிவிம்பித்த சீவன், ஈசுரன்-உ. இவைகட்கெல்லாம் அதிஷ்டான சைதன்னியமா யிருக்கின்ற * பிரமம் - க. ஆ-ஙசு.

இவைகளில், பூதங்கள்-டு. மாயை-க. மாயாப்பிரதிவிம்பரான ஈசுரன்-க. பிரமம்-க. ஆ இந்த எட்டும் சகல பிராணிகளுக்குஞ் ‡ சமுதாயமாக வநுபவிக்கப்படும். மற்றை இருபத்தெட்டும், அவன் அவனுக்குப் † பிருதக்காக வநுப

* பிரமத்திற்குத் தோற்றமொடுக்கங்கூறினது நாமகற்பனையைப்பற்றியென்க.

‡ சமுதாயம் - பொது. † பிருதக்கு - வேறு.

விக்கப்படும். அஃதெங்ஙனமெனில், பிருதுவிதத்துவமொன்று இறக்கில் எல்லாருக்கும் ஆதாரமில்லை. மழைமறுக்கில் எல்லாருக்குஞ் சலமில்லை. தேயுவில்லாதிருந்தால் பாகமில்லை. வாடை தென்றல் இல்லாவிட்டால் வாயுவியக்கமில்லை. ஆகாசம் இறக்கில் ஒருவருக்கும் அவகாசமில்லை. மாயையும், மாயாப்பிரதிவிம்பரும் இறக்கில், சகலசமயங்களுக்குந் தெய்வமில்லை. பிரமமில்லையேல் ஒருவருக்கும் அறிவில்லை. ஆகையால் இந்த எட்டும் எல்லாருக்குஞ் சமுதாயமாம். பிருதக்கு எங்ஙனமெனின், ஒருவனுக்கு ஸ்தூலசரீரம் இறக்கில், எல்லாருக்கும் ஸ்தூலசரீரம் இறவாத படியினாலும், சூக்ஷுமசரீரத்தில் ஒருவனுக்கு அங்க¶வைகல்யம் வந்தால் எல்லாருக்கும் வாராதபடியினாலும், முத்தராயிருந்த சுகர், வாமதேவர் முதலானபேருக்கு அவித்தையும், சீவனும் இறந்துபோயிருக்க மற்றைப்பேருக்கெல்லாம் அவித்தையும், சீவனும் இறவாத படியினாலும் இந்த இருபத்தெட்டுத் தத்துவங்களும் அவனவனுக்குப் பிருதக்கென்பதிலே சந்தேகமேயில்லை.

இந்தத் தத்துவங்கள் ௩௬-ல் எப்போதும் தானாகவே காணப்படுகிற தத்துவம்-க. எப்போதும் தனக்கன்னியமாகக் காணப்படுகிற தத்துவங்கள்-எ. தானாகவும் தனக்கன்னியமாகவும் அநுபவிக்கப்படுகிற தத்துவங்கள்-உஅ. அஃதெங்ஙனமெனில்:—

அவஸ்தாத்திரய சாக்ஷியாயிருக்கின்ற பிரமசைதன்னியம் எல்லாவவஸ்தைகளிலுந் தானாக விளங்குகையினாலும்,

¶ வைகல்யம் - குறைவு.

மற்றத் தத்துவங்கள்போலத் தனக் கன்னியமாக விளங்காத படியினாலும் அந்தப் பிரமசைதன்னியம் ஒன்றுமே தானாகக் காணப்படுகிறது. பஞ்சபூதங்கள் - ரு. மாயை, மாயாப்பிரதி விம்பர்-உ. ஆக ஏழும் தந்தந் தொழிலான வெட்டு, குத்து, உழவு பஞ்சகிருத்தியம் தசாவதார முதலானவை ஒருகாலும் தன்னுடைய தொழிலாகக் காணப்படாதபடியினாலே தனக் கன்னியங்களே யல்லாமல் தானாகமாட்டா. மற்றை உஅ-தத் துவங்களுள்ளே நான் பிராமணன், நான் க்ஷத்திரியன், நான் வைசியன், நான் சூத்திரன், நான் பிரமசாரி, நான் கிருகஸ்தன், நான் வானப்பிரஸ்தன், நான் சன்னியாசி, நான் ஆண்மகன், நான் பெண்மகள், நான் கறுவல், நான் சிவலை, நான் கட்டை யன், நான் நெட்டையன், நான் பருத்தேன், நான் இளைத்தேன் என்று தானாகவழங்குகிற ஸ்தூலசரீரம் ஆறுதத்துவங்களும், மற்றொரு வேளையிலே தனக்குப்புறம்புபட்டு என்மாடு, என் கன்று என்றாற்போல என்சரீரம்பருத்தது, என்சரீரம் இளைத் தது, என்மயிர் நரைத்தது, என்சரீரம் பிறந்து இத்தனை நாளா யிற்றென்று தான்வேறு, தூலசரீரம் வேறாக வழங்குகிறபடியி னாலும், நான் கண்டேன், நான் கேட்டேன், நான் தொட் டேன், நான் போகித்தேன், நான் கொடுத்தேன், நான் வாங்கி னேன், நான் நடந்தேன், நான் புசித்தேன், நான் சிந்தித்தேன், நான் நிச்சயித்தேன், நான் இந்தப்பஞ்சத்திற்குச் சீவித்தேன் என்று தானாகவழங்குகிற சூக்ஷுமசரீர தத்துவங்கள் இருப தும், மற்றொருவேளையிலே தனக்குப்புறம்புபட்டு என்வீடு, என் உடைமை என்றாற்போல என்கண், என்காது, என்மூக்கு,

என்நாக்கு, என்கை, என்கால், என்மனம், என்புத்தி, என் அகங்காரம், என்சித்தம், என்பிராணன் என்று தான்வேறு அவைகள்வேருக வழங்குகிறபடியினுலும், நான் அறிவேன், நான் அறியேன் என்று தாஞக வழங்குகிற அஞ்ஞானமும், சிதாபாசனும் மற்றொருவேளையிலே தனக்குப் புறம்புபட்டு என் அஞ்ஞானம், என்சீவன் என்று வழங்கக்கண்டபடியி னுலும் இந்த உஅ-தத்துவங்களும் தாஞகவும், தனக்கு அன் னியமாகவும் வழங்குகின்றது சித்தம்.

இப்படிச்சொன்ன குருவைப்பார்த்துச் சீடன் கேட்கும் படி இந்த உஅ-தத்துவங்களுந் தாஞனல், சாட்சியைப்போல ஒருதன்மையாகத் தோற்றவேண்டுமே யல்லாமல், பஞ்சபூதங் களைப்போலத் தனக்கன்னியமாகக் காணக் கணக்கில்லை. இந்த உஅ-ம் தனக்கன்னியமேயாஞல் எப்போதும் புறம்புபட்டே இருக்கவேண்டு மல்லாமல் தாஞக வழங்கக் கணக்கில்லை. தானுமாய், தனக்கன்னியமுமாய் இருக்கு மென்கிறது இருட் டாதித்தன் என்ருற்போலும், வெள்ளாழ தீட்சிதன் என்ருற் போலும் விருத்தமா மென்னுஞ் சங்கைக்கு? பரமார்த்த மாகத்தான் என்கின்றது ஒருவகையும், அத்தியாசத்திஞலே தான் என்கின்றது ஒருவகையும் ஆக இருவகையும் உண்டு. சாட்சிசைதன்னியத்தைத் தான் என்கின்றது பரமார்த்த மல்லாமல் உபசாரமல்ல. தனக்கன்னியமாயிருக்கின்ற இந்த உஅ-யும் தான் என்கின்றது கட்டையைக் கள்ளனென்ருற் போலும், பழுதையைப் பாம்பென்ருற்போலும், புத்திர தாராதிகளைத் தான் என்ருற்போலும், மயக்கமேயல்லாமல்

உண்மையல்ல. ஆகையினுல் அஞ்ஞானகாலந் தொடங்கித் தானல்லவென்று காணப்பட்ட தத்துவங்கள்-எ. இப்போது இப்படிக்கொத்த விவேகம்பண்ணின பிற்பாடு தானல்லவென்று காணப்பட்ட தத்துவங்கள்-உஅ. ஆக இந்த ௩௫-தத்துவங்களையும் அததற்குச்சொன்ன குணம், குறிகளுடனே கூடக் காண்கின்ற அறிவானது கடத்தைப்பார்க்கின்றவன் கடத்திற்குப் புறம்பாகவேயிருந்து கடத்தைப் பார்க்கின்றது போல அவைகட் கன்னியமாகவேயிருந்து அவைகளை அறிகின்றதென்றும், முப்பத்தாறுந் தத்துவமாகிய அதுவே தானென்றும், அதுவே பரமசிவமென்றும் கலக்கமறத் தெளிந்தவனே சிவதரிசனமுடைய சிவன்முத்தனென்று சொல்லப்படுவனென் றுத்தரம்.

இப்படிப் பிரமமே தாமென்றும், மற்றை ௩௫-தத்துவங்களும் தமக்கன்னியமென்றும் பிரித்தறியாத அவிவேகிகள், அகங்காரக் கிரந்தியினுலே புத்திரதாராதிகள் தபிக்கின்றதைத் தாம் தபிக்கிறோம் என்கின்ற மூடகரம்போல இந்த உஅ-னுடைய தொழில்களையும் தம்தொழிலென்று மயங்குகின்றபடியினுலே இந்த உஅ-னுலும் ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணியபாவங்களினுற் கட்டுப்பட்டு அந்தக் கர்மத்தின்படியே சனனமரணுதி சம்சாரத்திலே அடிபடுகிறோமென்று மயங்குவர்.

பிரமசைதன்னியமே தானென்றும், மற்றை ௩௫-ம் தானல்லவென்றுந் தெளிந்த விவேகியானவன் அகங்காரக் கிரந்தி யற்றபடியினுல் இந்த உஅ-னுடைய தொழில்களையும்

நான் செய்யவில்லையென்றும், இந்த ௨௮-ம் புசிக்கின்றதை நான் புசிக்கவில்லை யென்றும் திடப்படத்தேறி மயக்கமற் றிருக்கின்றபடியினால் இந்த ௨௮-னாலும் ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களினின்றும் விடுபட்டுக் கர்மமில்லாதபடியி னால் சனனமரணாதி சம்சாரமில்லாமல் முத்தனாய்ப் பிரமமாத் திரமாகவே யிருப்பன்.

இவனைச் சீவன்முத்தனென்றும், திடப்பிரக்ஞனென் றும், அதிவர்ணாச்சிரமியென்றும், குணாதீதனென்றும், பகவற் பத்தனென்றும், பிராமணனென்றும் வாசிட்டமுதலிய சாஸ் திரங்கள் முறையிடுகின்றன. சகலரும் இந்தத் தத்துவங்களை விசாரம்பண்ணி மோக்ஷமடையக்கடவர்.

நாநாசிவவாதக்கட்டளை

முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

சாற்றுக்கவி.

இப்பியினிடையே யெழுமிரசதம்போ
லென்றுமா யிலகியின்பாகி
யொப்பிடவேது மின்றியபிரமத்
துற்றிடும் பகுதிமுன்னாய
வப்பிரபஞ்ச முறைமையைத்தூல
வருந்ததி நியாயமேயென்னச்
செப்பினன்யாருந் தெளிவுறச்சேஷாத்
திரிசிவ னென்னுமாதவனே.

முற்றிற்று.